

ЦЕРТИФИКОВАЊЕ РАЧУНОВОЋА КАО ИЗГОВОР ЗА ЛИЧНО БОГАЋЕЊЕ

У часопису „Рачуноводствена пракса“ као и на сајту „Савеза рачуновођа и ревизора Србије“ и Удружења пружалаца рачуноводствених услуга¹, објављено је више написа која врве од неистина уперених против часописа „Привредни саветник“ као и против свих рачуновођа који нису сертификовани код наведеног Савеза.

У тим написима, као главна теза за неопходност сертификације рачуновођа и „имплементацију глобалних стандарда финансијског извештавања“ наводи се следеће:

– урушен је квалитет финансијског извештавања за шта се директно окривљују рачуновође које нису сертификоване, јер финансијске извештаје може да саставља свако, док, тобоже, сертификоване рачуновође састављају само изузетне финансијске извештаје;

– несертификоване рачуновође воде „креативно рачуноводство“ и учествују у криминалним радњама, док, напротив, сертификоване рачуновође то ни у једном случају нису урадили јер су дали свечану заклетву у складу са ИФАС-овим Кодексом етике за професионалне рачуновође;

– због тога треба прихватити Предлог закона о рачуноводству и ревизији који нуди тзв. Савез јер би

се тиме „регулисао целокупан систем финансијског извештавања, на основама доследне примене глобалних стандарда и уважавање рачуноводствене професије као основног предуслова квалитета финансијског извештавања“.

Потпуно је непрофесионално и лицемерно окривљавати друге за урушавање квалитета финансијског извештавања, и то од стране оних који су за то најзаслужнији, јер је управо неселективна и непосредна примена глобалних стандарда довела до урушавања квалитета финансијског извештавања и отворила простор за „креативно рачуноводство“. Да се подсетимо, управо је тзв. Савез заслужан за увођење МРС/МСФЕ у нашу професионалну регулативу и то на крајње непримерен начин: да те стандарде непосредно примењују сви који воде двојно књиговодство. Како се то врло брзо показало као бесмислено решење, примена МРС/МСФЕ ограничена је на велика и средња правна лица док је малим правним лицима омогућено да пословне књиге воде у складу са националним прописом. Примери зашто непосредна примена МРС/МСФИ отвара простор за креативно рачуноводство су бројни а ми ћемо навести само неке:

– могућност процене по фер вредности у условима када не постоји институт овлашћеног проценитеља може довести до тога да се проценом приказује жељени а не реалан резултат. Ова могућност је, наравно, израженија код оних правних лица која не подлежу ревизији;

– у условима неразвијеног финансијског тржишта врло је дискутабилна процена хартија од вредности по тржишним (берзанским) ценама, поготову код акција које су врло мало или никако прометоване на берзи;

– претпоставке потребне за утврђивање обавеза по основу резервисања за отпремнине ради одласка у пензију су врло тешко утврдиве и лако могу бити непоуздане (процена раста зараде у Републици за вр-

¹ Ако покушате да на њиховом сајту сазнете нешто више о Удружењу пружалаца рачуноводствених услуга, у делу сајта „О нама“ наћи ћете једино обавештења о томе шта је Савез рачуновођа и ревизора Србије, што јасно показује да је ово удружење само део тзв. Савеза. То се између осталог види и из следећег: чланови тог удружења су правна лица и предузетници чија је делатност вођење пословних књига, а то удружење је члан тзв. Савеза, док су власници тих правних лица и предузетници истовремено, као физичка лица, и сами чланови тзв. Савеза. Дакле, њих можемо доживети само као продужену руку тзв. Савеза, чија је основна функција промовисање Савеза и заштита сопствених интереса, а не интереса струке и свих пружалаца рачуноводствених услуга. Основна идеја овог удружења је да вођење пословних књига треба поверавати само њима јер су они једини који су стручно оспособљени за то, а доказ је сертификат и лиценца стечени код Савеза.

ло дуг период, утврђивање дисконтне стопе, процена флукуације радне снаге);

– значајан број алтернативних решења захтева да се у напоменама уз финансијске извештаје даје велики број одредница, што у пракси најчешће није случај, – итд.

Да квалитет финансијских извештаја који састављају сертификоване рачуновође није бољи од других извештаја, такође, лако је доказати. Наиме, ако претпоставимо да су сертификоване рачуновође поступале по инструкцијама оних који су их сертификовали, онда су: погрешно курсирали авансе иако су то немонетарне ставке, ако су резервисања за отпремнине утврђивали на начин дат у часопису „Рачуноводствена пракса“, добијали су један пашалан резултат који нема везе са износом који се добија адекватном применом МРС-12, пропуштали су да одложене порезе утврђују за инвестиционе некретнине које се процењују по фер вредности, док је та обавеза постојала, исказивали су потраживања и обавезе за ПДВ преко рачуна временских разграничења, итд.

Није нам намера да оспоравамо стручност ових рачуновођа (и међу њима је сигурно далеко већи број стручних него оних других) али је недопустиво вређање других рачуновођа да су, махом, нестручни и склони криминалним радњама.

Што се тиче тврдње да сертификоване рачуновође не учествују у „креативном рачуноводству“ можемо рећи само следеће. Није нам јасно како нисмо дошли на идеју да на једноставно генијалан начин сузбијемо криминал: пропишимо обавезу да сви положи свечану заклетву и искоренимо креативно рачуноводство.

Иза свих тих помпезних речи о томе да је само сертификовани професионални рачуновођа гаранција квалитетног финансијског извештавања, док се онима који то нису имплементира да су криви за срозавање квалитета финансијског извештавања и да учествују у „креативном рачуноводству“ и криминалним радњама, стоји једино оно што је дилетантима из тзв. „професионалне организације“, тј. Савеза који није савез него удружење грађана, заиста важно: лични материјални интерес. Будући да свој лични интерес не могу остварити на тржишту, они предлажу Закон о рачуноводству којем је једина сврха да држава њима да монопол за сертификацију и едукацију рачуновођа и лица која се баве пореским консалтингом².

Њихов предлог Закона о рачуноводству и ревизији заиста не заслужује никакву пажњу стручне јавности, јер по питању финансијског извештавања упућује на потпуну и непосредну примену свега што је донео и подржава IFAC, иако је управо непосредна и неселективна примена МРС/МСФИ добрим делом кривац за урушен квалитет финансијског извештавања,

а што се не би поправило ни непосредном применом МСФИ за МСЕ³. Није их, наравно, ни брига што би се ти прописи, уколико се будемо придруживали ЕУ морали мењати, јер као што смо у ранијим написима показали, ЕУ не одобрава примену МСФИ за МСЕ због њихове неусклађености са директивама ЕУ. Такође, у ЕУ не постоји ни директна примена комплетних МРС/МСФИ, већ је свака измена ових стандарда предмет оцене и пролази сложену процедуру одобравања за примену у ЕУ.

Према нашим сазнањима, делегацији Владе Црне Горе на састанку у Бриселу а поводом придруживања ЕУ и по питању усклађености националног законодавства групи за рачуноводство недвосмислено је поручено да своје национално законодавство морају ускладити са законодавством ЕУ, тј. да:

– МРС/МСФИ могу примењивати само за котирана предузећа;

– МРС за МСЕ треба напустити, а финансијско извештавање некотираних правних лица треба ускладити са директивама ЕУ.

О овоме ћемо детаљније писати када дођемо у посед докумената који то потврђују. Међутим, дилетанте из тзв. Савеза то уопште не интересује, јер је њима у интересу да се пропише професионална регулатива коју подржава IFAC, јер су они чланица IFAC-а, и јер верују да ће се тако наметнути као једина професионална организација и да ће успети да остваре свој једини циљ: да стекну монопол над сертификовањем и едукацијом рачуновођа. Међутим, јасно је да ниједна озбиљна влада не може таква овлашћења дати неком као што је тзв. Савез, јер тзв. Савез не испуњава ниједан услов да би био сертификационо тело, а што ћемо показати у наставку. У одбрани захтева за примену глобалних стандарда (МРС/МСФИ и МРС за МСЕ), у недостатку правих аргумената, они нуде једну анализу која показује да је куповина превода стандарда јефтинија од претплате на „Привредни саветник“ из чега се закључује да је „за ентитете коришћење привредног саветника 40 пута већи трошак (него коришћење превода наведених стандарда)“. Овако бриљантна анализа оставља нас без речи јер, осим тога што вређа интелигенцију читалаца, она пуно говори и о интелигенцији креатора ове анализе.

Да би нам било јасно зашто се једна „професионална организација која је одувек служила јавном интересу, непрекидно јачајући рачуноводствену професију на глобалном и националном нивоу доприносићи развоју, усвајању и примени стандарда и смерница високог квалитета, развоју система финансијског извештавања, професионалних рачуноводствених организација и рачуноводствених фирми и квалитетних пракси професионалних рачуновођа, промовишући стручне и етичке вредности чланова професионалних рачуновођа чије се исправе признају широм света.“ својски труди да наметне обавезу сертификовања и континуиране едукације свим рачуновођама, довољно

² Будући да ови дилетанти себе доживљавају као „професионално регулаторно тело“ (иако нису ни професионално а камоли регулаторно тело) они свој нацрт Закона о рачуноводству називају „Предлогом закона о рачуноводству“ иако је јасно да Предлог закона може донети само Влада Републике Србије. Али, већ смо од њих навикли да ствари не називају правим именом него увек тако да себи дају већу важност него што је заиста имају.

³ МРС за МСЕ су Међународни стандарди за мале и средње ентитете за чију непосредну примену се залаже тзв. Савез.

је да погледамо како они то сада раде и ко остварује материјални интерес од тог посла.

Пре тога, наравно, морамо показати ко у ствари сада и на који начин врши то сертификавање.

„Савез рачуновођа и ревизора Србије“ себе представља као: „*добровољно, невладино и непрофитно професионално струковно удружење основано ради унапређења струке, итд.*“.

Међутим, то наравно није истина, јер се само наизглед и формално ова организација може сматрати непрофитном, будући да је регистрована као удружење грађана. То што једно удружење грађана у свом називу има реч Савез није случајно јер је учињено у

намери да том удружењу да већи значај, што је обмана по питању правне форме удружења и што је супротно члану 16. став 2. Закона о удружењима⁴. У суштини, тзв. Савез треба посматрати као један конгломерат повезаних правних лица, у основи посвећен стицању добити, што показује следећа шема:

⁴ Према члану 16. став 2. Закона о удружењима: „Назив удружења не сме да буде заменив са називом другог удружења нити да изазива забуну о удружењу, његовим циљевима или у погледу тога о каквој се врсти правног лица ради“. Закон јасно разликује правну форму удружења од правне форме Савеза, јер према члану 7. став 1: „Удружење се може удруживати у савезе и у друге асоцијације у земљи и иностранству (у даљем тексту: савези).

САВЕЗ РАЧУНОВОЂА И РЕВИЗОРА СРБИЈЕ (УДРУЖЕЊЕ ГРАЂАНА)

РАЧУНОВОДСТВО, доо (привредно друштво)

Оснивачи:

СРРС 26%

Генерални секретар СРРС 8,66,%

Остала физичка лица – чланови СРРС 65,33%

Лице овлашћено за заступање:

Председник СРРС

ИНСТИТУТ ЗА РАЧУНОВОДСТВО И РЕВИЗИЈУ, доо

(привредно друштво)

Оснивачи:

СРРС 29,7%

Председник скупштине СРРС 70,3%

Лице овлашћено за заступање:

Председник скупштине СРРС

УДРУЖЕЊЕ ПРУЖАЛАЦА РАЧУНОВОДСТВЕНИХ УСЛУГА (удружење настало

трансформацијом коморе рачуновођа и ревизора Србије)

Удружење је чланица СРРС

Из претходне шеме која је састављена на основу података објављених на страницама АПР несумњиво се ради о повезаним правним лицима.

Тзв. Савез и Рачуноводство доо су толико повезани да их је тешко раздвојити. Наиме, рачуноводство доо и Тзв. Савез, према импресуму часописа „Рачуноводствена пракса“ су суиздавачи овог часописа, а главни и одговорни уредник тог часописа је генерални секретар СРРС. Генерални секретар СРРС је уједно и лице овлашћено за заступање привредног друштва „Рачуноводство“ доо. На сајту тзв. Савеза, као особе за контакт, наведене су махом особе који су оснивачи (чланови) привредног друштва „рачуноводство“ доо. Већински власници Рачуноводства, доо су физичка лица, чланови тзв. Савеза.

Институт за рачуноводство и ревизију није нека научноистраживачка организација, како би се могло закључити из назива, већ мало привредно друштво које има само три заспослена. Иако законом није директно забрањено да се у називу привредног друштва нађе реч Институт, овде је та реч, највероватније, употребљена да би се стекао утисак да се ради о научноистраживачкој организацији, с обзиром на то да је једна од основних делатности овог друштва припрема за полагање испита за стицање стручних звања. Мањински власник овог института је СРРС (29,7%) а већински власник (70,3%)

је физичко лице које је, гле чуда, уједно и Председник скупштине СРРС.

Удружење пружалаца рачуноводствених услуга двоструко је повезано са тзв. Савезом, само удружење је чланица СРРС, а физичка лица власници привредних друштава, односно предузетници који пружају рачуноводствене услуге су уједно чланови тзв. Савеза, тако да их доживљавамо као продужену руку тзв. Савеза.

Церификовање рачуновођа овај тзв. Савез врши на основу својих интерних аката и без овлашћења прописаног законом, иако се својски труде да то сертификавање прикажу као обавезу прописану законом и професионалном регулативом.

У сврху сертификаковања рачуновођа ова организација је прописала национални рачуноводствено-образовни стандард РОС 31 – Професионално оспособљавање рачуновођа. Овај стандард донет је још далеке 1993. године а одлука о доношењу стандарда објављена је у „Службеном литу СРЈ“ бр. 88/93, што је било у складу са овлашћењима која су им дата тада важећим Законом о рачуноводству. У самом тексту РОС 31 стоји да је одлука о ревидираном стандарду објављена у „Службеном гласнику РС“ бр.85/2003 од 28.08.2003. године, када је, дакле, већ био на снази нови Закон о рачуноводству донет 2002. године. Сразмерно неупућен читалац, када ово прочита, као

и то да се РОС 31 заснива на чл. 66. Закона из 1996, чл. 2, 21 и 32. Закона из 2002. и чл. 2. 16. и 73. Закона из 2006, неминовно стиче утисак да је у питању акт који је донет на основу овлашћења из Закона, те да је свако лице дужно да се едукује у складу са поменути стандардом. Међутим, ово је још једна у низу обмана којима прибегава тзв. Савез. Ако погледамо садржај „Службеног гласника“ бр. 83/03 у њему нећемо наћи Одлуку о објављивању ревидираног стандарда, из простог разлога, што, де факто, та одлука и није објављена у наведеном „Службеном гласнику“. Наиме, одлука о доношењу ревидираног стандарда РОС 31 објављена је у огласном делу „Службеног гласника“ негде између рубрике „Печати“ и рубрике „Изгубљене исправе“. Поставља се питање зашто би неко вршио овакво објављивање сем ако му намера није била да обмане потенцијалне кориснике својих услуга и створи привид о обавезности сертификаковања. Имајући ово у виду поставља се питање да ли скраћеница РОС у ствари значи „Рачуновође Обмањујемо Стално“

Саставни део РОС 31 је и Правилник о котниру-инираној едукацији према којем сертификовано лице губи сертификат уколико не скупи одговарајући број бодова. Бодови се стичу:

- похађањем семинара које организује СРРС или од њега овлашћено правно лице (тј. Рачуноводство доо),
- претплатом на часопис „Рачуноводствена пракса“ чији издавачи су, као што смо већ истакли, СРРС и Рачуноводство доо,
- уз услов редовног плаћања чланарине тзв. Савезу.

Припрему за полагање испита за стицање стручних звања (сертификата) врши тзв. Институт. Према подацима са њиховог сајта цена једног припремног двочаса износи око 2.000 динара.

Као доказ да иза идеје сертификаковања не стоји општекорисни друштвени интерес за унапређење струке и квалитета финансијског извештавања већ материјални интререс појединаца који су злоупотребили Савез који је у ствари удружење, најбоље се може видети по **токовима новца од сертификаковања и континуиране едукације** на начин који спроводи тзв. Савез, и који је окосница њиховог „Предлога Закона о рачуноводству“:

Претпоставимо, што је немогуће али је жеља тзв. Савеза, да се Законом пропише обавеза сертификаковања рачуновођа и да се овлашћења повере тзв. Савезу и да их он спроводи на начин на који то сада чини.

Претпоставимо даље:

- да би обавези сертификаковања подлегало још најмање 20.000 лица (поред једно 3.000 лица који су већ сертификовани код Савеза и колико је отприлике претплаћено на часопис „Рачуноводствена пракса“);
- да би свако од њих узео бар двочас припреме за просечно 7 предмета;
- да би се бар половина њих претплатила на часопис „Рачуноводствена пракса“ да би испунило услове континуиране едукације;
- да би сви они уредно плаћали чланарину тзв. Савезу;
- да од новостварених прихода најмање 70% чини добит.

ПРИХОДИ И ДОДАТНА ДОБИТ		
Правно лице	Новостварени приход	Додатна добит
Рачуноводство, доо (10.000 годишњих претплата x 58.000)	580.000.000	406.000.000
Институт за рачуноводство и ревизију, доо 20.000 x 2.000 (за двочас) x 7 (предмета)	280.000.000	196.000.000
СРРС, удружење грађана 20.000 x 2.000 (чланарина)	40.000.000	28.000.000
УКУПНО	900.000.000	630.000.000

Дакле, ова три повезана лица би, по основу овлашћења тзв. Савеза за сертификаковање, а уз испуњење наведених претпоставки, остварила додатну добит од око 630.000.000 динара.

Правно лице чија се добит расподељује	Прималац добити			
	СРРС	Председник СРРС	Председник скупштине СРРС	Остала физичка лица - чланови СРРС
Рачуноводство доо	105.560.000	35.159.600		265.280.400
Институт за рачуноводство и ревизију, доо	58.212.000		137.788.000	

УЧЕШЋЕ У НОВООСТВАРЕНОЈ ДОБИТИ	ИЗНОС	ПРОЦЕНАТ
СРРС, удружење грађана	191.772.000	30,44%
Физичка лица - чланови тзв. Савеза	438.228.000	69,56%
УКУПНО	630.000.000	100,00%

Претходна анализа недвосмислено показује ко би имао материјалну корист од увођења сертификовања. Наиме, 69,56% добити од тог посла имала би физичка лица, чланови СРРС који су злоупотребили и на својеврстан начин приватизовали удружење грађана које себе назива Савез.

Претходна анализа није комплетна али ипак реално показује токове новца од сертификовања, односно у чије би се цепове новац сливао. Наиме, у претходну анализу нису укључени сви приходи које би додатно остваривала ова правна лица (приходи од семинара, приходи од стручне литературе за припрему испита, приходи од накнаде за полагање испита, приходи од преведених прописа, приходи од других издања, итд.). Такође, могло би се закључити да најбоље пролази председник скупштине СРРС, што није тачно јер он остварује једнократан приход (који смо ми у целини ставили у једну годину), док је за остале у питању годишњи приход јер се континуирана едукација одвија сваке године.

Полазећи од оне народне „ако лаже коза не лаже рог“, поставио бих једно питање дотичној господи из дилетантског савеза:

Како је могуће да ваше активности усмерене на јачање струке кроз имплементацију глобалних стандарда и заштиту струке кроз постављање на централно место професионалног (сертификованог) рачуновође, а које под својим окриљем спроводи једна непрофитна и невладина организација може имати за последицу богаћење појединца, изузев ако није истинита тврдња Привредног саветника да сте злоупотребили и приватизовали удружење које себе назива Савез?

Такође, налазимо за потребно да вас подсетимо на то да је Србија усвојила ISO/IEC 17024 – Општи захтеви за тела која врше сертификацију особа („Службени гласник РС“, бр. 92/2012) а који се примењује и за сертификовање особа на захтев владе (када је законом прописана обавеза сертификовања). Овај стандард прописује многобројне услове које мора испунити сертификационо тело (организација која спороводи сертификацију) а ми наводимо само најважније:

„4.3 Менаџмент непристрасношћу

4.3.1 *Сертификационо тело мора да документује своју структуру, политике и процедуре ради управљања непристрасношћу и ради осигурања да се сертификационе активности спровode непристрасно. Највише руководство сертификационог тела мора да се обавезе на непристрасност у сертификационим активностима. Сертификационо тело мора да има*

јавно доступну изјаву, и онда када се она посебно не тражи, о томе да схвата значај непристрасности за обављање својих послова сертификације, да управља сукобима интереса и осигурава објективност својих активности сертификације.

4.3.2 *Сертификационо тело мора да делује непристрасно у односима са својим подносиоцима захтева, кандидатима и сертификованим особама.*

4.3.3 *Политике и процедуре за сертификацију особа морају да буду праведне за све подносиоце пријава, кандидате и сертификоване особе.*

4.3.4 *Сертификација не сме да буде ограничена на основу претераних финансијских или других ограничавајућих услова, као што су чланство у удружењима или групи. Сертификационо тело не сме да користи процедуре за нефер спречавање или забрану приступа подносиоцима захтева или кандидатима.*

4.3.5 *Сертификационо тело мора да буде одговорно за непристрасност у својим активностима сертификације и не сме да дозволи да комерцијални, финансијски или други пристисци компромитују непристрасност.*

4.3.6 *Сертификационо тело мора стално да идентификује претње по непристрасност. То мора да обухвати оне претње које потичу из његових активности, сарадничког тела, односа које успоставља, или из односа његовог особља. Међутим, такав однос не представља неминовно претњу по непристрасност тела.*

НАПОМЕНА 1 *Однос који представља претњу по непристрасност сертификационог тела може да се заснива на власништву, управљању, руководству, особљу, дељеним ресурсима, финансијама, уговорима, маркетингу (укључујући брендирање) и плаћању трговинске марже или другим подстицајима за привлачење нових подносилаца пријаве итд.*

НАПОМЕНА 2 *Претње по непристрасност могу да буду или стварне или могуће.*

НАПОМЕНА 3 *Сарадничко тело јесте оно које је повезано са сертификационим телом заједничким власништвом, у целини или делом, и има заједничке чланове одбора директора, уговорне аранжмане, заједничка имена, особље, неформалне споразуме или друга средства, тако да сарадничко тело има евидентан интерес за било коју одлуку о сертификацији или могућност да утиче на процес.*

4.3.7 *Сертификационо тело мора да анализира, документује, елиминира и своди на минимум потенцијални сукоб интереса који произлази из сер-*

тификационих активности. Сертификационо тело мора да документује и да буде способно да докаже како оно елиминише, своди на минимум или управља таквим претњама. Морају да буду обухваћени сви могући извори сукоба интереса који су идентификовани, без обзира на то да ли они потичу из самог сертификационог тела, као што је додељивање одговорности особљу, или од активности према другим особама, телима, или организацијама.

4.3.8 Сертификационе активности морају да буду структуриране и њима се мора управљати тако да се осигура непристрасност. То мора да укључи уравнотежено укључивање заинтересованих страна (видети дефиницију 3.21).

4.4 Финансирање и законска одговорност

Сертификационо тело мора да има финансијске ресурсе неопходне за извођење процеса сертификације и одговарајуће аранжмане (нпр. осигурање и резервна средства) који обухватају повезане одговорности.

5.2 Структура сертификационог тела у вези са обуком

5.2.1 Завршетак обуке може да буде специфицирани захтев шеме сертификације (видети 8.3). Прихватање/одобравање обуке које врши сертификационо тело не сме да компромитује непристрасност или да умањи захтеве оцењивања и сертификације.

5.2.2 Сертификационо тело мора да пружи информације које се односе на образовање и обуку уколико се оне користе као предуслови да би се стекло право за сертификацију. **Међутим, сертификационо тело не сме да тврди нити претпоставља да би сертификација била једноставнија, лакша или јефтинија уколико би биле коришћене специфициране услуге образовања/обуке.**

5.2.3 Нуђење обуке и сертификације за особе у оквиру истог правног ентитета представља претњу по непристрасност. Сертификационо тело које је део правног ентитета које нуди обуку:

а) мора да идентификује и документује повезане претње по непристрасност на текућој основи: тело мора да има документовани процес за показивање начина на које елиминише или своди на минимум такве претње;

б) мора да покаже да су сви процеси које изводи сертификационо тело независни од обуке да би се осигурало да нису компромитоване поверљивост, безбедност информација и непристрасност;

в) не сме да пружа утисак да би коришћење обеју услуга пружило било какву предност подносиоцу захтева;

г) не сме да захтева да кандидати заврше образовање њиховог сертификационог тела или обуку као искључиви предуслов онда када постоје алтернативна образовања или обуке са еквивалентним резултатом;

д) мора да осигура да особље не испитује оног кандидата којег је обучавало током две године од датума завршетка активности обуке: овај период се може скратити уколико сертификационо тело покаже да не компромитује непристрасност.

И само летимичним читањем одредби овог стандарда јасно је да СРПС не испуњава услове да буде сертификационо тело јер у његовим „шемама сертификације“ нема ни „н“ од непристрасности а целокупна шема је више него сукоб интереса.

И за крај, поручујемо дилетантима из тзв. Савеза да не брину за сертификате лица која су их стекла код ранијег Југословенског удружења рачуновођа (ЈУР) а сада Удружења рачуновођа и ревизора Србије (УРПС). Наиме, према члану 74. став 1. Закона о рачуноводству („Службени гласник РС“ бр. 46/2006, 111/2009, 99/2011): Лицима која су до дана ступања на снагу овог закона стекла стручна звања у складу са Законом о рачуноводству („Службени лист СРЈ“, бр. 46/96, 74/99, 22/01 и 71/01) и Законом о рачуноводству и ревизији („Службени лист СРЈ“, број 71/02 и „Службени гласник РС“, број 55/04), признају се та звања. Према овој одредби звања стечена код ЈУР-а (сада УРПС) су једнако призната као и звања стечена код Савеза. Међутим, за разлику од Савеза, ЈУР признавање тих звања није ограничио обавезом континуиране едукације и обавезним чланством у ЈУР-у, нити преплатом на „Привредни саветник“, јер за тако нешто није имао овлашћења у Закону. Ако неко треба да брине због раније стечених стручних звања (сертификата) онда је то свакако тзв. Савез, јер је неовлашћено, на основу својих интерних аката, уцењивао имаоце тих звања обавезом континуиране едукације (обавезним чланством и претплатом на часопис „Рачуноводствена пракса“) а под претњом губитка сертификата. Нека се они запитају како су могли „непослушним“ члановима одузети звања стечена у складу са Законом и која Закон признаје, кад за тако нешто нису имали овлашћење дато Законом.